
Womens Tefila On-Line Class

The Forms Of Jewish Prayer

The Seven Forms Of Jewish Prayer

- A. Spontaneous Prayer;
 - B. תפלה בעת צרה-Prayer In Times Of Difficulty;
 - C. הלשון הלא מילולי של התפילה-The Non-Verbal Language Of Prayer;
 - D. Vows;
 - E. קריאת התורה-The Torah Reading On Some Days Of The Year;
 - F. Personal Prayer Inserted Within Shemona Esrei;
 - G. Shemona Esrei;
-

Spontaneous Prayer

Source 1

רמב"ם – הלכות תפלה פרק א', הלכה א' – מצות עשה להתפלל בכל יום שנאמר ועבדתם את ה' אלוהיכם. מפי השמועה למדו שעבודה זו היא תפלה שנאמר ולעבדו בכל לבבכם. אמרו חכמים אי זו היא עבודה שבלב זו תפלה. ואין מנין התפלות מן התורה, ואין משנה התפלה הזאת מן התורה, ואין לתפלה זמן קבוע מן התורה.

Translation: It is a positive commandment to pray each day as it is written: and you shall serve G-d. Through divine inspiration, they determined that the word: "service" in that verse represents prayer, as it is written: And to serve Him with all your hearts. Our sages said: what is service of the heart? That is prayer. And the number of prayers to pray each day is not decreed by the Torah; and the wording of the prayers is not decreed by the Torah and the Torah does not set forth a set time each day for prayer.

Source 2

הלכה ב' – ולפיכך נשים ועבדים חייבין בתפלה לפי שהיא מצות עשה שלא הזמן גרמא אלא חיוב מצוה זו כך הוא שיהא אדם מתחנן ומתפלל בכל יום ומגיד שבחו של הקדוש ברוך הוא ואחר כך שואל צרכיו שהוא צריך להם בבקשה ובתחנה ואחר כך נותן שבח והודיה לה' על הטובה שהשפיע לו, כל אחד לפי כחו.

Translation: Therefore, women and slaves are obligated to perform the mitzvah of praying because it is a positive commandment that does not have a fixed time. The manner in which we perform the Biblical obligation of prayer is as follows: that a person should supplicate and pray each day and should state the praise of G-d and then should ask for his requirements that he needs by request and by supplication and then he should give praise and thanks to G-d for the good that G-d bears to him, everyone according to his ability.

Source 3

הלכה ג' – אם היה רגיל מרבה בתחנה ובקשה ואם היה ערל שפתים מדבר כפי יכולתו ובכל עת שירצה, וכן מנין התפלות כל אחד כפי יכולתו, יש מתפלל פעם אחת ביום, ויש מתפלל

פעמים הרבה, והכל יהיו מתפללין נכה המקדש בכל מקום שיהיה, וכן היה הדבר תמיד ממושה רבינו ועד עזרא.

Translation: If he was accustomed to praying, he should say much supplication and requests. But if he had difficulty expressing himself, he should speak to the best of his ability, whenever he can and as often as his ability carries him. There were those who prayed once a day; there were those who prayed several times a day. Everyone should pray facing towards the Holy Temple no matter where he is situated. And that is the way things were from the time of Moses to the time of Ezra.

תפלה בעת צרה-Prayer In Times Of Difficulty

Source 4

השגות הרמב"ן לספר המצוות מצות עשה ה'— השגות הרמב"ן לספר המצוות מצות עשה ה'—ומה שדרשו בספרי (עקב) ולעבדו זה התלמוד ד"א זו תפלה אסמכתא היא או לומר שמכלל העבודה, שנלמוד תורה ושנתפלל אליו בעת הצרות ותהיינה עינינו ולבנו אליו לבדו כעיני עבדים אל יד אדוניהם. וזה כענין שכתוב (בהעלותך י', ט') וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצורר אתכם והרעותם בחצוצרות ונזכרתם לפני י-י א—להיכם. והיא מצוה על כל צרה וצרה שתבא על הצבור לצעוק לפניו בתפלה ובתרועה והוא הענין שבאר שלמה ע"ה כמו שכתוב (מ"א ח', לה, לז'—לח', דה"ב ו)

Translation: That which was taught in the Midrash Sifrei that the words to serve G-d represent study or prayer did not consist of a commandment but consisted of good advice or to indicate that as part of the requirement to serve G-d we should study Torah or pray to G-d in times of trouble; that our eyes and hearts should be pointed towards G-d in the same manner that servants turn to their masters. This is in line with what we learned (Bamidbar 10, 9): And if you go to war in your land against an enemy who oppresses you, then you shall blow an alarm with the trumpets; and you shall be remembered before the Lord your G-d, and you shall be saved from your enemies. This verse represents the Mitzvah to cry out to G-d in prayer and with Shofar blowing each and every time the Jewish community is faced with difficulties. This was further explained by King Solomon: (Melachim 1, 8, 35, 37-38): When heaven is closed, and there is no rain, etc., If there is in the land famine, if there is pestilence, blasting, mildew, locust, or if there is caterpillar; if their enemy besiege them in the land of their cities; whatever plague, whatever sickness there might be; Whatever prayer and supplication is made by any man, or by all your people Israel, who shall know every man the plague of his own heart, and spread out his hands toward this house.

Womens Tefila On-Line Class

הלשון הלא מילולי של התפילה - *The Non-Verbal Language Of Prayer*

Source 5

כל עצמותי תאמרנה – הלשון הלא מילולי של התפילה מאת אורי אורלך

CONTENTS

Preface	9
Introduction	11
Chapter 1: The Standing Posture	17
Chapter 2: Bowing	31
Chapter 3: Orientation: The Face	64
Chapter 4: Orientation: The Eyes	97
Chapter 5: Hands	106
Chapter 6: Exiting From Prayer	116
Chapter 7: Attire	128
Chapter 8: Shoes	148
Chapter 9: Voice	163
Chapter 10: Gestures: Their Historical and Geographical Context	180
Chapter 11: Gestures: What Inspired Their Fashioning?	185
Chapter 12: Prayer as Dialogue	202
Chapter 13: Focal Points of Intention in Prayer	216
Chapter 14: The Relationship Between the Worshipper and His God: Reverence or Subservience	224
Chapter 15: The Status of Gestures in Prayer	229

Source 6

ספר אבודרהם נפילת אפים, אשרי, למנצח ובא לציון – והטעם שנהגו לומר ואנחנו לא נדע כלומר כבר עשינו כענין שעשה משה בהר בעליתו לקבל התורה שאמר בתחלה ואשב בהר בלשון ישיבה ואח"כ ואנכי עמדתי בהר. ואח"כ ואתנפל לפני ה': וכן עשינו אנחנו בתחלה פסוקי הזמירות בישיבה ואח"כ י"ח בעמידה ואח"כ נפילת אפים ומנחה אין אנו יודעים להתפלל בענין אחר, וזהו ואנחנו לא נדע.

Translation: The meaning of the words: "we do not know what else to do" is as follows: In the morning prayer service, we performed several non-verbal acts of prayer similar to the non-verbal acts of prayer that Moshe Rabbenu performed when he climbed Mount Sinai and he received the Torah. Moshe Rabbenu relates that at first he sat on the mountain using the Hebrew word that means sitting and then he says that "I stood on the mountain." And then he relates that he fell on his face before G-d. We conduct ourselves

Womens Tefila On-Line Class

in a similar manner during our prayer service. We recite Pseukei D'Zimra in a seated position; then we stand for Shemona Esrei and then we fall on our faces as part of Tachanun. That is why we then say: we do not know what else we can do.

Source 7

ילקוט שמעוני תורה פרשת וירא רמז קא'–וישם אותו על המזבח [כ"ב, ט] עיני אברהם בעיני יצחק ועיני יצחק בשמי שמים והיו דמעות מנשרות ונופלות מעיני אברהם עד שהיתה קומתו משוטטת בדמעות א"ל בני הואיל והתחלת על רביעית דמך יוצרך יזמין לך קרבן אחר תחתיו, באותה שעה פער פיו בבכיה וגעה געיה גדולה והיו עיניו מרופפות וצופות לשכינה והרים קולו ואמר אשא עיני אל ההרים מאין יבוא עזרי עזרי מעם ה' עושה שמים וארץ, באותה שעה הן אראלם צעקו חוצה וגו' עמדו מלאכי השרת שורות שורות ברקיע ואומרים זה לזה ראו יחיד שוחט ויחיד נשחט אמרו מי יאמר לפניך על הים זה א–לי ואנוהו, שבועת כה יהיה זרעך מה תעשה לה מיד אל תשלח ירך אל הנער [כ"ב, י"ב]:

Translation: And Avrohom placed Yitzchok on the altar-The eyes of Avrohom were focused on the eyes of Yitzchok and the eyes of Yitzchok were fixed on heaven. So many tears rolled from Avrohom's eyes that Avrohom became immersed by them. Avrohom then said to Yitzchok: provided that I draw some blood out of you, Your Creator will exchange you for an animal. At that moment Yitzchok broke out in tears and sighed a mournful sigh. His eyes began to weaken and focused on heaven. Yitzchok then raised his voice and cried out: I will turn my eyes towards the mountain tops and ask: from where will my help arrive. My request for help will be answered by G-d, Creator of the heavens and earth. At that moment, the angels called out, etc. The ministering angels lined up in rows and said to each other: see the one who is the only human to believe in a single G-d about to slaughter the only other human who believes in a single G-d. They then reminded G-d, saying: who will point to heaven during the splitting of the sea and say: this is my G-d, may I merit to glorify Him and what is to become of the promise, you, G-d made to Avrohom that his descendants will be so numerous like the stars in heaven. At that moment, G-d relented and sent an angel to direct Avrohom to not strike the child.

Vows

Source 8

בראשית פרק כח, כ'–וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה א–להים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבוש: כא'–ושבתי בשלום אל בית אבי והיה ה' לי לא–להים: כב'–והאבן הזאת אשר שמתני מצבה יהיה בית א–להים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך.

Translation: Bereishis 28, 20. And Jacob uttered a vow in which he promised: If G-d remains with me, and guards me while I am on the path that I am about to follow and provides me bread to eat and clothes to wear, 21. So that I can return to my father's house whole, then the Lord shall be my G-d. 22. And this stone that I have set as a monument will be the foundation for the House of G-d and out of that which you allow me to own, I will set aside ten (10%) that I will offer to You.

Source 9

במדבר פרק ל', ג'—איש כי־ידר נדר לה' או השבע שבעה לאסר אסר על־נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה.

Translation: When you shall utter a vow to the Lord your G-d, you shall not delay fulfilling it, for the Lord your G-d will surely require it of you. Your delay will cause you a sin.

Source 10

תוספתא מסכת ראש השנה (ליברמן) פרק א'—הלכה ב'—כיצד לרגלים? אחד הנודר ואחד המעריך ואחד המקדיש אינו עובר משם בל תאחר עד שיעברו עליו רגלי שנה כולה ר' שמעון אומ' שלשה רגלים כסדרן וחג המצות ראשון וכן היה ר' שמעון או' פעמים שהן שלשה פעמים שהן ארבעה פעמים שהן חמשה כיצד נדר לפני הפסח עד שיעברו עליו הפסח ועצרת והחג נדר לפני עצרת עד שיעברו עליו עצרת והחג והפסח ועצרת והחג נדר לפני החג עד שיעברו עליו החג והפסח ועצרת והחג.

Translation: In what way do the holidays act as a deadline for redeeming pledges? Whether one made a vow, pledged to donate his worth or set aside an object to be sanctified, he does not violate the prohibition against delaying the redemption of his pledge until the next three holidays pass. R. Shimon says: the three holidays that must pass begin with Pesach. Thus said R. Shimon: depending on when the pledge is made, three, four or five holidays must pass. If he makes his pledge just before Pesach, the deadline will arrive after the passing of three holidays; i.e. the last day of Succos. If he makes his pledge before Shavuot, the deadline will arrive after five holidays are celebrated; Shavuot, Succos, Pesach, Shavuot and then Succos. If he makes his pledge before Succos, the deadline will arrive after four holidays pass; Succos, Pesach, Shavuot and then Succos.

The Torah Reading On Some Days Of The Year-קריאת התורה

Source 11

תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף יז עמוד ב'—ויעבר ה' על פניו ויקרא, אמר רבי יוחנן: אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאומרו, מלמד שנתעטף הקדוש ברוך הוא בשליח צבור, והראה לו למשה סדר תפלה. אמר לו: כל זמן שישראל חוטאין, יעשו לפני כסדר הזה, ואני מוחל להם. ה' ה', אני הוא קודם שיחטא האדם, ואני הוא לאחר שיחטא האדם ויעשה תשובה. א—ל רחום וחנון, אמר רב יהודה: ברית כרותה לשלש עשרה מדות שאינן חוזרות ריקם, שנאמר הנה אנכי כרת ברית.

Translation: And 'the Lord passed by before him and proclaimed, etc. R. Yochanon said: Were it not written in the text, it would be impossible for us to say such a thing; this verse teaches us that the Holy One, blessed be He, drew his robe around Him like the prayer leader of a congregation and showed Moshe Rabbenu the order of prayer. G-d said to him: Whenever Israel sin, let them recite this service before Me, and I will forgive them. 'The Lord, the Lord': I am the Eternal before a man sins and the same after a man sins and repents. 'A G-d merciful and gracious:' R. Yehudah said: A covenant has been made with the Thirteen Attributes that those who recite those words will not be turned away empty-handed, as it written: Behold I make a covenant.

Womens Tefila On-Line Class

Source 12

ספר חסידים (מרגליות) סימן רנ'—כשקורין ויחל בתענית שותק החזן הקורא בתורה עד שיאמרו הקהל שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך וגם ה' ה' א—ל רחום לומר כי הקהל אומר אותו כעין תפלה ומתכוונים לבם בלשון בקשה.

Translation: When the portion of the Torah that begins with the word: Va'Yichal is read on a public fast day, the reader stops before the verse that begins: Shuv Mai'Charon Apecha . . . and before the Thirteen Attributes of G-d so that the congregation can recite those words first, as a form of Tefila, during which the congregation should have in mind that they are reciting those words in the form of a request to G-d for help. When the portion of the Torah that begins with the word: Va'Yichal is read on a public fast day, the reader stops before the verse that begins: Shuv Mai'Charon Apecha . . . and before the Thirteen Attributes of G-d so that the congregation can recite those words first, as a form of Tefila, during which the congregation should have in mind that they are reciting those words in the form of a request to G-d for help.